

Arkasındayım Gölğemin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Eylül 2018

Derin bir kuyunun sarnıcı...
Susuz vahaların yargıcı her şahit tutulası
Şiir ve benzeri bir iklim
Öykündüğüm değil aslında
Övündüğüm dünümde kazılı
Adımın ilk hecesi.

Tek hecemle vakıfım ömre:
Gülsem taş mı yağacak başıma?
İrkildiğim o dehşetengiz kahkahalar
Savsaklandığım labirentte
Peyda olmuş şaibeli yokuşlar.
Neyden ibaretiz?
Neyle iştiğal?
Yüreği perhize soktuk sokalı
Sakındığımız da mı lanet bir düş?
Azıcık mutlu olsak kim ölecek acısından?
Acımızla yaşadığımız da mı yalan
Kıvrandığımız bu müteredit dehlizde?

Sorular zar tutuyor madem
Azıcık matemle örtünsek,
Azı karar bilip çokça sevgiyle
Deşsek hulasa çukurları.
Kim çıkarsa oyundan
Düş beyazı bir ebe;
Kayıp sarkacın bedeli de mi insan?
Bir de neferi solgun bir çiçekse:
Hani, adımdaki o tek hece ile
Saklandığım büyülü mahremimde
Sormadan kimselere
Yolumu bulsam
Aşkın İlahi sunumunda
Yol olsam gonca olsam
Sonra da solsam aşkın çeperinde

Bir tek beni O duyarken.

Şaibeli ve ırak yüreklerde kayıtlı değilim madem
Hörgücü mü rahmetin
İçmeye doyamadığım bunca şifalı niyazi.
Sehven öldümse kime ne?
Bir de zabıt tuttuğum mevsimin
İlk yağmurunda kuşağında takılı bir suret
İçinde kah gülen kah ağlayan
Nazlı bir bebek misali
Elimle dokunduğum
Genelde unutulduğum bir köşede.

Lahzasında uyutulduğum;
Döngüsünde süründüğüm;
Sevip saçlarımda gezinen
Kelebek ruhun güncesinde
Sadece şifahen
Nazı niyazi dün de bırakıp
Közünde yarınların dibi de tutmadan...
Gölgeme sorun beni bulamadığınızda
Her söylediğinin de arkasındayım
Ben bende saklıyken.